

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218206415
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7218206415.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. X.X.XXXX, bytom v Košiciach, Pod Šiancom 1F, 2/ C. D., nar. X.X.XXXX, bytom v E., F. B. X, 3/ G. H., nar. XX.X.XXXX, bytom v E., I. XX, 4/ J. J., nar. XX.X.XXXX, bytom v E., K. I. D. XX, 5/ J. L., nar. XX.X.XXXX, bytom v E., M. J. XX, 6/ N. J., nar. XX.X.XXXX, bytom v E., O. XX, 7/ P. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom v E., L. X, 8/ I. J., nar. X.X.XXXX, bytom v E., A. XX, 9/ N. A., nar. X.XX.XXXX, bytom v E., M. X, všetci zastúpení AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, proti žalovanému: mesto Košice, so sídlom v Košiciach, Trieda SNP 48/A, IČO: 00 691 135, o vydanie bezdôvodného obohatenia s prísl., o odvolaní žalobcov a žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice sp.zn. K2-24C/48/2018 zo dňa 19. decembra 2023

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Mestského súdu Košice č.k. K2-24C/48/2018-754 zo dňa 19. decembra 2023 vo vyhovujúcom výroku.

M e n í rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 29,23 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 29,23 € od 29.8.2021 do zaplataenia, žalobcovi v 2. rade sumu 38,98 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,98 € od 29.8.2021 do zaplataenia, žalobcovi v 3. rade sumu 38,98 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,98 € od 29.8.2021 do zaplataenia, žalobcovi v 4. rade sumu 116,91 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 116,91 € od 29.8.2021 do zaplataenia, žalobcovi v 5. rade sumu 116,91 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 116,91 € od 29.8.2021 do zaplataenia, žalobcovi v 6. rade sumu 38,98 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 38,98 € od 29.8.2021 do zaplataenia, žalobcovi v 7. rade sumu 29,23 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 29,23 € od 29.8.2021 do zaplataenia, žalobcovi v 8. rade sumu 29,23 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 29,23 € od 29.8.2021 do zaplataenia a žalobcovi v 9. rade sumu 29,23 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 29,23 € od 29.8.2021 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej zamietavej časti zostáva rozsudok nezmenený.

Žalobcovia v 1. až 9. rade majú proti žalovanému nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Košice (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom rozhodol takto:

„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade 1.450,16 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 609,58 € od 9.11.2018 do zaplataenia, zo sumy 609,58 € od 29.8.2021 do zaplataenia a zo sumy 231 €

od 21.8.2021 do zaplattenia, žalobcovi v 2. rade 1.930,77 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 812,76 € od 9.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 812,76 € od 29.8.2021 do zaplattenia a zo sumy 305,25 € od 21.8.2021 do zaplattenia, žalobcovi v 3. rade 1.930,77 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 812,76 € od 9.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 812,76 € od 29.8.2021 do zaplattenia a zo sumy 305,25 € od 21.8.2021 do zaplattenia, žalobcovi v 4. rade 5.794,90 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 2.438,20 € od 9.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 2.438,20 € od 29.8.2021 do zaplattenia a zo sumy 918,50 € od 21.8.2021 do zaplattenia, žalobcovi v 5. rade 5.794,90 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 2.438,20 € od 9.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 2.438,20 € od 29.8.2021 do zaplattenia a zo sumy 918,50 € od 21.8.2021 do zaplattenia, žalobcovi v 6. rade 1.930,77 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 812,76 € od 9.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 812,76 € od 29.8.2021 do zaplattenia a zo sumy 305,25 € od 21.8.2021 do zaplattenia, žalobcovi v 7. rade 1.450,16 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 609,58 € od 9.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 609,58 € od 29.8.2021 do zaplattenia a zo sumy 231 € od 21.8.2021 do zaplattenia, žalobcovi v 8. rade 1.450,16 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 609,58 € od 9.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 609,58 € od 29.8.2021 do zaplattenia a zo sumy 231 € od 21.8.2021 do zaplattenia, žalobcovi v 9. rade 1.450,16 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 609,58 € od 9.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 609,58 € od 29.8.2021 do zaplattenia a zo sumy 231 € od 21.8.2021 do zaplattenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

Žalobcom v 1. až 9. rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobcovia domáhali vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 13.7.2016 do 28.5.2021 za užívanie pozemkov v ich podielovom spoluvlastníctve pod stavbou vo vlastníctve žalovaného (areál kúpaliska Triton v Košiciach) bez právneho dôvodu.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností - pozemkov zapísaných na LV č. XXXXX, kat. úz. A. G. ako parc. reg. „E“ č. 7593/1, orná pôda s výmerou 1521 m², parc. reg. „E“ č. 7593/3, orná pôda s výmerou 150 m², parc. reg. „E“ č. 7593/5, orná pôda s výmerou 63 m², parc. reg. „E“ č. 7593/7, orná pôda s výmerou 166 m², parc. reg. „E“ č. 7593/8, orná pôda s výmerou 38 m², parc. reg. „E“ č. 7593/9, orná pôda s výmerou 485 m², parc. reg. „E“ č. 7593/10, orná pôda s výmerou 523 m², parc. reg. „E“ č. 7593/11, orná pôda s výmerou 264 m² a parc. reg. „E“ č. 7593/12, orná pôda s výmerou 17 m², spolu výmera 3227 m², a to v rozsahu určenom geometrickým plánom č. 29C/34/1997 1/2013, overeným 16.9.2013 pod č. 774/2013, a to žalobca v 1. rade v podiele 1/48, žalobca v 2. rade v podiele 1/36, žalobca v 3. rade v podiele 1/36, žalobca v 4. rade v podiele 1/12, žalobca v 5. rade v podiele 1/12, žalobca v 6. rade v podiele 1/36, žalobca v 7. rade v podiele 1/48, žalobca v 8. rade v podiele 1/48, žalobca v 9. rade v podiele 1/48 (ďalej len dotknuté pozemky). Nájomné za vyššie uvedené pozemky bolo stanovené znaleckým posudkom č. 59/2019 znalca R. C. S. zo dňa 12.12.2019 v sume 4,573 €/rok/m² a 4,411 €/rok/m². Povolenie výstavby letného kúpaliska Triton pod Šibenou horou v Košiciach vzal súd za preukázané stavebným povolením Obvodného národného výboru - odbor výstavby v Košiciach č. 9151/2081/83-Lr zo dňa 29.11.1983. Delimitačným protokolom o prechode vlastníctva nehnuteľného majetku, majetkových práv a záväzkov podľa § 2 ods. 6 zákona č. 138/1991 Zb. zo dňa 26.5.1993 vzal súd za preukázané odovzdanie kúpaliska Triton mestu Košice ako preberajúcemu. Z účtových závierok Miestneho podniku služieb, s.r.o. Košice za obdobie rokov 2013- 2016 vzal za preukázané, že na prevádzku kúpaliska Triton bola každoročne poskytovaná dotácia z rozpočtu mesta resp. mestskej časti, napriek tomu bolo kúpalisko až do ukončenia jeho prevádzky v roku 2017 stratové. Nájomnou zmluvou č. NN/61/5/1994 zo dňa 13.9.1994 vzal súd za preukázané, že žalovaný ako prenajímateľ prenajal nájomcovi - Miestny podnik služieb, s.r.o. Košice celý objekt kúpaliska Triton v Košiciach. Žalovaný prevádzkoval kúpalisko Triton do konca letnej sezóny 2017. Následne došlo k prerušeniu prevádzky.

4. Žalobou zo dňa 12.7.2018 si žalobcovia uplatnili vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 13.7.2016 do 13.7.2018 vo výške 12 €/rok/m², čo predstavuje 10% z odhadovanej predajnej ceny pre daný druh pozemku, t.j. 10% zo sumy 120 €/m² podľa odhadu ceny nehnuteľnosti realitnou kanceláriou. Podaním doručeným súdu dňa 25.8.2020 si uplatnili žalobcovia vydanie bezdôvodného obohatenia za ďalšie obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2020 a žalobou zo dňa 31.5.2021 vo veci sp.zn. 42C/20/2021, ktoré konanie bolo spojené na spoločné konanie s tu prejednávanou vecou, si uplatnili bezdôvodné obohatenie za obdobie od 15.3.2019 do 28.5.2021. Pri výpočte nájomného za obdobie od 22.7.2018

do 28.5.2021 vychádzali z nájomného stanoveného znaleckým posudkom č. 59/2019, vypracovaným znalcom R. C. S., a to za parcely registra E č. 7593/1, 7593/3, 7593/5, 7593/7, 7593/8, 7593/9 a 7593/12 vo výške 4,573 €/rok/m² a za parcely registra E č. 7593/10 a 7593/11 v sume 4,411 €/rok/m².

5. Právne súd posudzoval vec podľa ust. § 1 ods. 1, ods. 3 zák. č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zák. č. 66/2009 Z.z.), podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), podľa § 4 ods. 3 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a podľa § 451 ods. 1, ods. 2, § 456 a § 458 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

6. Z vykonaného dokazovania mal za nesporné podielové spoluvlastníctvo žalobcov k dotknutým pozemkom, ako aj ich užívanie žalovaným, nakoľko sa na nich nachádza areál kúpaliska Triton a tento žalovaný nadobudol na základe zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v zmysle delimitačného protokolu zo dňa 26.5.1993. Stavba kúpaliska bola povolená dňa 29.11.1983 a kúpalisko bolo vybudované pred rokom 1989. Za nespornú považoval aj tú skutočnosť, že žalovaný ako vlastní kúpaliska nemal ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. k 1.7.2009 k dotknutým pozemkom pod kúpaliskom zmluvne dohodnuté iné právo so žalobcami ako s podielovými spoluvlastníkmi pozemkov.

7. V súlade s právnym názorom Krajského súdu v Košiciach, vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení sp.zn. 6Co/186/2022 zo dňa 27. júna 2023, dospel k záveru, že areál kúpaliska slúžil v čase nadobudnutia účinnosti zákona 66/2009 Z.z., t.j. k 1.7.2009 na podnikanie, preto nebolo možné na pozemky v areáli kúpaliska Triton aplikovať zákon č. 66/2009 Z.z., teda k týmto pozemkom nevzniklo vecné bremeno v zmysle citovaného zákona v prospech žalovaného. Právny vzťah žalobcov a žalovaného posúdil ako vzťah z bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uzavrel, že žalovaný má stavbu postavenú na pozemku žalobcov a už samotná táto skutočnosť znamená, že užíva tento pozemok, čím získava majetkový prospech na úkor žalobcov plnením bez právneho dôvodu, ktorý je povinný žalobcom vydať.

8. Pri určení výšky náhrady súd vychádzal zo znaleckého posudku R. S. č. 59/2019 a za primeranú považoval náhradu vo výške 4,573 €/rok/m² za parcely registra „E“ č. 7593/1, č. 7593/3, č. 7593/5, č. 7593/7, č. 7593/8, č. 7593/9 a č. 7593/12 a vo výške 4,411 €/rok/m² za parcely registra „E“ č. 7593/10 a č. 7593/11.

9. Nárok žalobcov považoval dôvodný za obdobie od 13.7.2016 do 13.7.2018 a od 22.7.2018 do 28.5.2021. Žalobu považoval za nedôvodnú v rozsahu nároku za obdobie od 15.3.2019 do 25.8.2020, ktorý bol uplatnený duplicitne.

10. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania však žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018 zamietol vychádzajúc zo záveru, že nárok za toto obdobie uplatnili žalobcovia po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, keďže si tento nárok uplatnili až žalobou doručenou súdu dňa 26.8.2020 (správne dňa 25.8.2020- poznámka odvolacieho súdu).

11. Na základe uvedeného súd priznal žalobcom nárok na peňažnú náhradu za bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovaný získal na úkor žalobcov plnením bez právneho dôvodu za obdobie od 13.7.2016 do 13.7.2018, od 26.8.2018 do 25.8.2020 a od 26.8.2020 do 28.5.2021 za pozemky - parc. reg. „E“ č. 7593/1, parc. reg. „E“ č. 7593/3, parc. reg. „E“ č. 7593/5, parc. reg. „E“ č. 7593/7, parc. reg. „E“ č. 7593/8, parc. reg. „E“ č. 7593/9, parc. reg. „E“ č. 7593/12 vo výške 4,573 €/rok/m² a za pozemky - parc. reg. „E“ č. 7593/10 a parc. reg. „E“ č. 7593/11 vo výške 4,411 €/rok/m² tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, t.j. žalobcom v 1., 7., 8. a 9. rade (so spoluvlastníckym podielom 1/48) priznal po 1.450,16 € (50,83 m² x 4,573 € x 2 roky = 464,90 € + 16,40 m² x 4,411 € x 2 roky = 144,68 € + 50,83 m² x 4,573 € x 2 roky = 464,90 € + 16,40 m² x 4,411 € x 2 roky = 144,68 € + 50,83 m² x 4,573 € x 275 dní = 176 € + 16,40 m² x 4,411 € x 275 dní = 55 €), žalobcom v 2., 3. a 6. rade (so spoluvlastníckym podielom 1/36) priznal po 1.930,77 € (67,78 m² x 4,573 € x 2 roky = 619,92 € + 21,86 m² x 4,411 € x 2 roky = 192,84 € + 67,78 m² x 4,573 € x 2 roky = 619,92 € + 21,86 m² x 4,411 € x 2 roky = 192,84 € + 67,78 m² x 4,573 € x 275 dní = 233,75 € + 21,86 m² x 4,411 € x 275 dní = 71,50 €), žalobcom v 4. a 5. rade (so spoluvlastníckym podielom 1/12) priznal po 5.794,90 € (203,33 m² x 4,573 € x 2 roky = 1.859,66 € + 65,58 m² x 4,411 € x 2 roky = 578,54 € + 203,33 m² x 4,573 € x 2 roky = 1.859,66 € + 65,58 m² x

4,411 € x 2 roky = 578,54 € + 203,33 m² x 4,573 € x 275 dní = 701,25 € + 65,58 m² x 4,411 € x 275 dní = 217,25 €). V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcov zamietol.

12. O úrokoch z omeškania súd rozhodol podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.

13. V konaní bolo preukázané, že žalobcovia vyzvali žalovaného na plnenie žalobou, doručenou súdu dňa 13.7.2018, ktorá bola žalovanému doručená dňa 7.11.2018, žalovaný bol povinný plniť dňa 8.11.2018 a keďže tak neurobil, do omeškania sa dostal od 9.11.2018, preto ho súd zaviazal na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania od 9.11.2018 do zaplatenia z peňažnej náhrady za obdobie od 13.7.2016 do 13.7.2018.

14. Návrh na zmenu žaloby, doručený súdu dňa 26.8.2020, bol žalovanému doručený dňa 27.8.2021, žalovaný bol povinný plniť dňa 28.8.2021 a keďže tak neurobil, do omeškania sa dostal od 29.8.2021, preto ho súd zaviazal na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania od 29.8.2021 do zaplatenia z peňažnej náhrady za obdobie od 26.8.2018 do 25.8.2020. Žaloba žalobcov doručená súdu dňa 31.5.2021 bola žalovanému doručená dňa 19.8.2021, žalovaný bol povinný plniť dňa 20.8.2021 a keďže tak neurobil, do omeškania sa dostal od 21.8.2021, preto ho súd zaviazal na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania od 21.8.2021 do zaplatenia z peňažnej náhrady za obdobie od 26.8.2020 do 28.5.2021.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia v 1. až 9. rade, ktorí boli v konaní úspešní, majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu z priznanej sumy, nakoľko úspech mali čo do základu uplatneného nároku a výška plnenia vyplývajúca z tohto ich nároku závisela od znaleckého posudku, a preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

16. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne. Aj keď v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku, podľa obsahu odvolania napáda iba vyhovujúci výrok, vychádzajúc z návrhu jeho odvolacieho petitu, keď žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

17. Vytýkal súdu, že nesprávne posúdil otázku, že kúpalisko Triton slúžilo na podnikateľské účely. Zotrval na svojej obrane v konaní, že areál kúpaliska Triton bol zriadený a prevádzkovaný za účelom napĺňania potrieb verejnosti, a nie za účelom podnikania. Je preto irelevantné, že v areáli kúpaliska prebiehal stánkový predaj občerstvenia ako doplnková a nevyhnutná služba pre návštevníkov, keď poskytovanie takejto služby nebolo zámerom zriadenia prevádzky kúpaliska dotovaného samosprávou mesta. Prevádzkovanie dlhodobého stratového a mestom dotovaného areálu kúpaliska Triton je bezpochyby činnosťou vykonávanou za účelom sledovania verejného záujmu a za žiadnych okolností nemožno usudzovať, že areál slúži/slúžil na podnikanie. Výber vstupného bol len nevyhnutným prostriedkom k zabezpečeniu chodu kúpaliska, ktoré negenerovalo žiaden zisk a bolo dotované mestom. S poukazom na § 2 ods. 1 ObZ argumentoval, že zákonodarca rozlišuje medzi podnikaním za účelom dosahovania zisku a podnikaním, ktorého účelom nie je dosahovanie zisku. Prevádzkovanie kúpaliska Triton nemožno považovať za sústavnú činnosť vykonávanú samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku, pretože nie je naplnený pojmový znak podnikania a ani sústavná činnosť registrovaného sociálneho podniku, preto nemožno dôjsť k záveru o tom, že kúpalisko Triton slúžilo na podnikateľské účely. Súd mal preto vec právne posúdiť podľa ustanovení zákona č. 66/2009 Z.z. a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

18. Proti zamietavému výroku v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018 v zákonnej lehote podali odvolanie žalobcovia z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP a navrhli zmeniť rozsudok tak, že súd prizná žalobcom bezdôvodné obohatenie aj za vyššie uvedené obdobie, a to žalobcom v 1., 7., 8. a 9. rade po 29,23 €, žalobcom v 2., 3. a 6. rade po 38,98 € a žalobcom v 4. a 5. rade po 116,91 € spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých súm od 29.8.2021 do zaplatenia. Vytýkali súdu, že vec nesprávne právne posúdil, ak považoval nárok uplatnený žalobou za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018 za premlčaný v zmysle ust. § 107 ods. 1 OZ, a to z dôvodu, že bolo potrebné aplikovať aj zákon č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach

v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19. V zmysle § 1 písm. a/ tohto zákona totiž lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (27.3.2020) do 30.4.2020 neplynú. Premlčacia lehota tak neplynula 35 dní a žalobcovia sa zmenou žaloby podanou dňa 25.8.2020 domáhali vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie 2 roky späť od podania žaloby + zákonom stanovenú lehotu, o ktorú sa predĺžila premlčacia lehota, t.j. 35 dní. Takto sa domáhali vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2020. Keďže súd nezohľadnil vyššie citované zákonné ustanovenie a lehotu stanovenú v § 107 ods. 1 OZ nepredĺžil o 35 dní, dospel k nesprávnemu záveru o premlčaní žalobou uplatneného nároku.

19. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli rozsudok v časti napadnutej žalovaným, t.j. vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdiť. Súhlasili so záverom súdu, že areál kúpaliska Triton bez akýchkoľvek pochybností slúžil na podnikateľské účely žalovaného a je len jeho zodpovednosťou, ako v danom prípade hospodáril vo svojej prevádzkarni. Všetky činnosti vykonávané v areáli kúpaliska, ako aj osoby, ktoré si prenajali či už celý areál alebo jeho časť, vykonávali svoju činnosť za účelom podnikania. Vstup na kúpalisko bol spoplatnený takmer rovnakou sumou ako vstup na súkromné kúpalisko Ryba, teda nebol takmer žiadny rozdiel vo vstupnom medzi súkromným kúpaliskom a kúpaliskom Triton, čo samo o sebe vyvracia argument žalovaného o prevádzkovaní kúpaliska vo verejnom záujme. Žalovaný okrem vstupného poberal aj príjmy z prenájmu stánkov na rýchle občerstvenie v areáli kúpaliska Triton. Keďže kúpalisko Triton slúžilo na podnikateľské účely žalovaného, nie je možné aplikovať ustanovenia zák. č. 66/2009 Z.z., čoho následkom je vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktoré je povinný vydať žalobcom. V ďalšom odkázal na právny názor odvolacieho súdu ohľadne otázky, či kúpalisko slúžilo na podnikanie.

20. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

21. Krajský súd v Košiciach pred prejednaním odvolania vyzval sporové strany v zmysle ustanovenia § 382 CSP na vyjadrenie sa k použitiu ustanovenia § 1 písm. a) zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19 a v justícii, ktoré nebolo pri doterajšom rozhodovaní použité a je pre rozhodnutie v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018 rozhodujúce z hľadiska posudzovania premlčania nároku, ktorý bol v tejto časti uplatnený podaním doručeným súdu dňa 25.8.2020.

22. V zmysle ustanovenia § 1 písm. a) zák. č. 62/2020 Z.z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase od účinnosti tohto zákona do 30.4.2020 neplynú.

23. Zákon č. 62/2020 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 27.3.2020, a teda lehoty na uplatnenie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, neplynuli po dobu 35 dní.

24. Žalobcovia na výzvu súdu uviedli, že v zmysle dôvodovej správy k § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. navrhované opatrenie má za cieľ v písmene a) dočasne zabezpečiť to, že premlčacie a prekluzívne lehoty nebudú do konca apríla 2020 plynúť a v písmene b) navrátiť premlčacie a prekluzívne lehoty, ktoré uplynuli v čase od 12. marca 2020 do dňa účinnosti predkladaného zákona, t.j. v čase od vyhlásenia mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky podľa zákona č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov. Predkladateľ má za to, že toto opatrenie môže prispieť k tomu, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase pandémie bez obavy, že by prišli o svoje práva v dôsledku premlčania alebo prekluzie. Navrhované ustanovenie je zamerané na súkromnoprávne vzťahy, t.j. právne vzťahy vznikajúce podľa predpisov súkromného práva, najmä Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka. Z ustanovenia § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z. explicitne vyplýva, že zákonodarca osobitným predpisom rozhodol o spočívání premlčacích a prekluzívnych lehôt. Zákon nadobudol účinnosť dňa 27.03.2020. To znamená, že v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 spočívala premlčacia doba. V konkretizovanom časovom úseku dochádza k pozastaveniu plynutia premlčacej doby v rozsahu 35 dní, a to na základe rozhodnutia zákonodarcu v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Žalobcovia dňa 25.08.2020 uplatnili nárok zmenou žaloby, a to rozšírením žaloby, v zmysle ktorej sa domáhali vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie ďalších 2 rokov (úprava OZ) a 35

dní (lex specialis – zákon č. 62/2020 Z. z.), a to z dôvodu, že na pozemkoch, ktorými vlastníkmi sú žalobcovia, sa nachádzala stavba kúpalisko Triton, ktorého vlastníkom je žalovaný, a počas tohto obdobia žalovaný užíval tieto pozemky žalobcov. Obdobne spočívanie premlčacej lehoty je upravené v zmysle § 112 OZ: „Ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.“ Na podporu svojich tvrdení uviedli výklad spočívania premlčacej lehoty podľa komentára k OZ: „Okamihom nastania právnej skutočnosti premlčacia doba prestáva plynúť, pričom po odpadnutí zákonnej prekážky jej plynutie pokračuje v plynutí v tom časovom okamihu, v ktorom plynúť prestala.“ (Števček a kol., Občiansky zákonník I., § 112, Komentár, 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, 778-781 s.). Žalovaný aj v čase účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z., počas ktorého neplynula hmotnoprávna lehota na premlčanie práva žalobcov, ako aj počas všeobecnej 2 ročnej premlčacej doby, počas ktorej plynula premlčacia doba na uplatnenie práva na súde, užíval pozemky žalobcov, a to bez právneho dôvodu, čím na úkor žalobcov získal majetkový prospech, ktorý žalovaný musí vydať. Žalobcovia si uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý bol v tejto časti uplatnený podaním doručeným súdu dňa 25.08.2020, spätne za obdobie 2 rokov v premlčacej dobe v zmysle platnej úpravy podľa OZ a zároveň za obdobie 35 dní, počas ktorých premlčacia doba neplynula vzhľadom na skutočnosť, že počas subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia nadobudol účinnosť zákon č. 62/2020 Z. z., ktorý je vo vzťahu ku OZ lex specialis, a na základe ktorého neplynula premlčacia doba 35 dní. K aplikácii zákona č. 62/2020 Z. z. poukázali na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 9Sžsk/24/2021 zo dňa 21. 09. 2022. Na základe uvedeného považujú za nepochybné, že majú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odo dňa 22.07.2018, a to na základe zákonom stanovenej 2 ročnej premlčacej doby ustanovenej v § 107 ods. 1 OZ, ktorá sa lex specialis zákonom č. 62/2020 Z. z. predĺžila o čas účinnosti tohto zákona, kedy spočívala táto lehota (neplynula), a to v rozsahu 35 dní počas účinnosti tohto zákona. Zároveň, ako uvádza Najvyšší správny súd, zákon č. 62/2020 Z. z. nestanovuje žiadne výnimky na neplynutie hmotnoprávných lehôt ani za obdobie po účinnosti tohto zákona, teda nestanovoval žiadnu výnimku pre neuplatnenie tohto špeciálneho právneho predpisu, ktorý upravuje spočívanie premlčacej lehoty. Na základe vyššie uvedeného majú za to, že žaloba v časti nároku, týkajúceho sa práva žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 22.07.2018 do 25.08.2018 (35 dní, počas ktorých neplynula premlčacia lehota počas účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z.) bola uplatnená riadne a včas, a to procesným úkonom na súde – zmenou žaloby v súlade s platnou zákonom stanovenou premlčacou dobou.

25. Žalovaný sa k výzve súdu nevyjadril.

26. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolania žalobcov a žalovaného ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

27. Rozsudok je vo vyhovujúcom výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť jednotlivým žalobcom istinu s úrokmi tak, ako sú tieto špecifikované v prvom výroku napadnutého rozsudku, vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v tomto výroku potvrdil.

28. Vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018 neboli splnené podmienky ani pre potvrdenie, ani pre zrušenie rozsudku, preto odvolací súd v tejto časti zamietavého výroku v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil rozsudok tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom v 1., 7., 8. a 9. rade po 29,23 € s 5% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 29.8.2021 do zaplatenia, žalobcom v 2., 3. a 6. rade po 38,98 € s 5% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 29.8.2021 do zaplatenia a žalobcom v 4. a 5. rade po 116,91 € s 5% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 29.8.2021, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

29. V prevyšujúcej zamietavej časti žalobcovia rozsudok nenapadli, žalovaný nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania proti zamietavému výroku rozsudku, preto v prevyšujúcej zamietavej časti rozsudok nebol predmetom odvolacieho prieskumu, nadobudol právoplatnosť, čo odvolací súd vyjadril vo výroku tohto rozsudku tak, že v prevyšujúcej zamietavej časti zostáva rozsudok nezmenený.

30. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10. septembra 2024 o 9.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 207, 2.poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 3. septembra 2024 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP.

31. Strany sporu uplatnili odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

32. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody v potvrdenej časti rozsudku naplnené nie sú.

33. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu v potvrdenej časti rozsudku vyvodil správny právny záver, riadiac sa pritom vysloveným právnym názorom Krajského súdu v Košiciach v zrušujúcom uznesení sp.zn. 6Co/186/2022 zo dňa 27. júna 2023, rozsudok náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne porušenia procesných práv ani iná vada konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok v časti, ako je uvedená v petite tohto rozhodnutia, ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

34. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v potvrdenej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Odôvodnenie rozsudku v tejto časti v plnom rozsahu rešpektuje závery odvolacieho súdu vyslovené v jeho zrušujúcom uznesení sp.zn. 6Co/186/2022 zo dňa 27. júna 2023, na ktorých záveroch odvolací súd zotrváva vzhľadom na nezmenený skutkový stav po zrušení a vrátení veci súdu prvej inštancie.

35. Podstatným z hľadiska rozhodnutia v spore bolo vyriešenie otázky, či areál kúpaliska Triton, ktorý sa nachádza na pozemkoch v podielovom spoluvlastníctve žalobcov, slúžil na podnikateľské účely, pretože v kladnom prípade v zmysle § 1 ods. 3 zák. č. 66/2009 Z.z. k pozemkom v areáli kúpaliska nevzniklo vecné bremeno a žalovaný užíva tieto pozemky bez právneho dôvodov, čím sa na úkor žalobcov bezdôvodne obohacuje v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

36. Odvolací súd sa touto otázkou zaoberal vo svojom zrušujúcom uznesení sp.zn. 6Co/186/2022 zo dňa 27.6.2023, v ktorom dospel k záveru, že kúpalisko Triton slúžilo na podnikateľské účely, čo vylučuje aplikáciu zákona č. 66/2009 Z.z. na právny vzťah medzi žalobcami a žalovaným.

37. Zhodne ako v uznesení sp.zn. 6Co/186/2022 zo dňa 27.6.2023 odvolací súd uvádza nasledovné:

38. Aplikáciu zákona č. 66/2009 Z.z. a posudzovanie žalobou uplatneného nároku ako náhrady za zákonné vecné bremeno, ktorá je jednorazová a premlčala sa v lehote troch rokov od jeho účinnosti, vylučuje ust. § 1 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z., v zmysle ktorého tento zákon sa nevzťahuje na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami, ktoré slúžia na podnikateľské účely (odkaz na § 2 Obchodného zákonníka).

39. Otázkou, či kúpalisko Triton slúžilo na podnikanie, riešil už iný senát Krajského súdu v Košiciach v skutkovo a právne obdobnej veci inej žalobkyne proti tomu istému žalovanému (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/136/2021 zo dňa 15. novembra 2022) a dospel k záveru, že „Kúpaliská, aj keď vo všeobecnosti slúžia verejnosti, ale odplatne a sú využívané na podnikateľské účely, preto sa na ne nevzťahuje zákon č. 66/2009 Z.z. Skutočnosť, že kúpalisko už dlhé roky neslúži svojmu účelu a nie je využívané, nemôže byť na ujmu žalobkyne“. Potvrdil preto rozsudok v časti, ktorou bolo žalobkyňi priznané bezdôvodné obohatenie za užívanie jej pozemkov v areáli kúpaliska Triton.

40. S vyššie uvedeným záverom, v zmysle ktorého kúpalisko Triton slúžilo na podnikanie, sa stotožňuje aj senát 6Co v tu prejednávanej veci z nasledujúcich dôvodov:

41. Podľa ust. § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu.

42. Podľa § 2 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

43. Do obchodného registra sa v zmysle § 27 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka zapisujú obchodné spoločnosti, ktorými sú aj spoločnosti s ručením obmedzeným v zmysle § 105 a nasl. Obchodného zákonníka.

44. Podnikateľmi sú osoby zapísané v obchodnom registri (právnické osoby a fyzické osoby) bez ohľadu na to, či podnikajú alebo sú oprávnené podnikat'. Nie je rozhodujúce, či je zápis uskutočnený povinne alebo dobrovoľne.

45. Ako vyplýva z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, vymedzenie pojmu podnikanie úzko súvisí s pojmom podnikateľ, lebo podnikanie je definované ako činnosť vykonávaná podnikateľom. Znamená to, že podnikateľskú činnosť, t.j. podnikat' môže len podnikateľ v zmysle § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, teda ten, kto je na to oprávnený.

46. Podnikaním je podľa Obchodného zákonníka len taká činnosť, ktorú vykonáva podnikateľ a zároveň kumulatívne spĺňa všetky znaky, ktoré požaduje zákon, teda tie, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Sú to: samostatnosť, sústavnosť, uskutočňovanie vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia zisku.

47. Samostatnosť pri výkone podnikateľskej činnosti treba chápať v tom zmysle, že podnikateľ sám rozhoduje o spôsobe a formách svojej podnikateľskej činnosti, nie je teda podriadený inému subjektu, ktorého príkazy musí plniť.

48. Sústavnosť podnikania nemožno vykladať reštriktívne, napr. tak, že by malo ísť o nepretržitú podnikateľskú činnosť. Kritérium sústavnosti spĺňa aj sezónna činnosť, prípadne činnosť, ktorú podnikateľ na určitý čas preruší a znovu v nej pokračuje. Dôležité je, aby úmyslom podnikateľa bolo vykonávať túto činnosť opakovane. Požiadavka sústavnosti vylučuje z podnikateľskej činnosti takú činnosť, ktorá sa vykonáva náhodne, výnimočne, prípadne príležitostne.

49. Podnikateľ koná vo svojom mene vtedy, keď nekoná v mene niekoho iného. Nie je podmienkou, aby konal osobne, ale osoba, ktorá za neho koná, musí konať v mene podnikateľa. Podnikateľ podniká pod vlastným menom, keď podniká pod obchodným menom. Obchodným menom obchodnej spoločnosti je názov, pod ktorým je zapísaná v obchodnom registri.

50. Podnikateľ vykonáva podnikateľskú činnosť na vlastnú zodpovednosť vtedy, keď za jeho podnikanie nezodpovedá nikto iný. Vlastná zodpovednosť podnikateľa je logickým dôsledkom toho, že podnikateľská činnosť je vykonávaná samostatne a pod vlastným menom podnikateľa. To znamená, že konanie podnikateľa zaväzuje jeho samého, a preto podnikateľ musí niesť aj vlastnú zodpovednosť za porušenie povinností, ktoré na seba prevzal.

51. Podnikateľská činnosť je vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku vtedy, keď hlavným účelom podnikania je dosiahnutie zisku (majetkového prospechu). Podnikateľ teda podniká preto, aby dosiahol zisk. Z hľadiska posúdenia tohto znaku podnikateľskej činnosti nie je rozhodujúce, či zisk bol skutočne dosiahnutý. Dôležitý je cieľ podnikateľskej činnosti, teda to, či podnikateľ vyvíjal činnosť s úmyslom dosiahnuť zisk. Za zisk možno považovať akýkoľvek majetkový prospech.

52. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení obec pri výkone samosprávy najmä zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií, verejných priestranstiev, obecného cintorína, kultúrnych, športových a ďalších obecných zariadení, kultúrnych pamiatok, pamiatkových území a pamätihodností obce (f), utvára a chráni zdravé podmienky a zdravý spôsob

života a práce obyvateľov obce, chráni životné prostredie, ako aj utvára podmienky na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti, na vzdelanie, kultúru, osvetovú činnosť, záujmovú umeleckú činnosť, telesnú kultúru a šport (h), vykonáva vlastnú investičnú činnosť a podnikateľskú činnosť v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce (k).

53. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že obec môže v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce vykonávať aj vlastnú investičnú činnosť a vlastnú podnikateľskú činnosť.

54. Obec môže realizovať podnikateľskú činnosť vo viacerých formách:

a/ podnikanie obce vlastným menom, kedy obec figuruje v pozícii podnikateľa podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka; ide o prípady, keď obec vystupuje ako právnická osoba, ktorá podniká najmä na základe živnostenského oprávnenia,

b/ podnikanie obce prostredníctvom zriadených príspevkových organizácií - príspevková organizácia obce môže so súhlasom obce vykonávať podnikateľskú činnosť,

c/ podnikanie obce prostredníctvom vlastných (komunálnych) obchodných spoločností - spravidla pôjde o spoločnosť s ručením obmedzeným alebo akciovú spoločnosť,

d/ podnikanie prostredníctvom vstupu do iných obchodných spoločností - tento spôsob predstavuje formu podnikania, v rámci ktorej sa obec podieľa účasťou na podnikaní iných subjektov,

e/ spoločné podnikanie s inými právnymi subjektmi,

f/ príjmy z prenájmu nehnuteľností - podľa § 4 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní prenájom nehnuteľností obce je živnosťou, iba ak sa popri prenájme poskytujú aj iné než základné služby spojené s prenájmom,

g/ podnikanie obce prostredníctvom obecného sociálneho podniku.

55. Zákon o obecnom zriadení a ani iný zákon tiež nevylučuje zabezpečenie potrieb obyvateľov obce aj podnikateľskou činnosťou iných subjektov než samotnej obce, teda prostredníctvom iných podnikateľov.

56. O takýto prípad ide aj v tu prejednávanom spore, keď síce mesto Košice realizovalo výstavbu kúpaliska Triton za účelom uspokojovania verejných potrieb (rekreácia a oddych obyvateľov mesta), ale tieto potreby sa následne zabezpečovali prostredníctvom podnikateľského subjektu - podnikateľa v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ Obchodného zákonníka, ktorému nájomnou zmluvou zo dňa 13.9.1994 prenajalo celý objekt kúpaliska Triton v Košiciach.

57. Mesto Košice teda síce samo kúpalisko nevyužívalo na podnikateľský účel (prenájom nehnuteľnosti vo vlastníctve obce bez poskytovania iných než základných služieb sa považuje iba za správu vlastného majetku a nie za podnikanie - viď § 4 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní), ale svoj majetok (kúpalisko Triton) prenajalo podnikateľskému subjektu (Miestny podnik služieb, s.r.o. Košice), ktorý prevádzkoval kúpalisko za účelom dosiahnutia zisku.

58. Vstup na kúpalisko bol podmienený vstupným, ktoré predstavovalo príjem tohto podnikateľského subjektu - nájomcu a de facto išlo o podnikanie mestskej časti Košice - Juh, ktorá podnikala prostredníctvom vlastnej spoločnosti s ručením obmedzeným, v ktorej bola jediným spoločníkom.

59. Prenajatý majetok mesta Košice - kúpalisko Triton teda nepochybne bolo využívané na podnikanie nájomcu - Miestneho podniku služieb, s.r.o. Košice, ktorý je podnikateľom v zmysle § 2 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka a z tohto podnikania mal aj príjmy, ako o tom svedčia jeho účtovné závierky za roky 2013 až 2016, ktoré sú obsahom spisu.

60. Podstatným z hľadiska rozhodnutia vo veci teda bolo posúdenie, či stavba (areál kúpaliska) slúžila na podnikanie a nemusí ísť pritom o prípad, že stavba je využívaná na podnikanie priamo mestom (obcou, VÚC), v ktorého vlastníctve sa táto stavba nachádza.

61. Na charaktere podnikateľskej činnosti nemení nič ani tá skutočnosť, že mesto resp. mestská časť Košice - Juh poskytovali dotácie na prevádzku tohto kúpaliska, pretože dotácie môžu byť poskytované aj na podnikateľskú činnosť a tieto dotácie tiež predstavovali v zmysle predložených účtovných závierok výnosy kúpaliska.

62. Samotná skutočnosť, že prevádzkovateľ kúpaliska ako podnikateľ nedosahoval zisk, taktiež nepreukazuje resp. nevyklučuje, že nešlo o prevádzkovanie kúpaliska s podnikateľským účelom.

63. Činnosť podnikateľa, aj keď sa ňou nedosahuje zisk, neprestáva byť podnikaním, pokiaľ táto napĺňa všetky znaky podnikania v zmysle § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako už boli uvedené vyššie.

64. Podnikaním nie je činnosť, ktorej výsledkom musí byť vždy zisk, podstatným je to, či podnikateľ vyvíjal činnosť s úmyslom dosiahnuť zisk. Podnikanie teda môže byť aj stratové, čo v praktickom živote je bežným javom.

65. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, nedôvodná je odvolacia námietka žalovaného, že prevádzkovanie kúpaliska nemožno považovať za výkon podnikateľskej činnosti, keďže žalovaný prevádzkovaním iba plnil svoje základné úlohy pri výkone samosprávy, ktorými sú starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov.

66. Vzhľadom na skutočnosť, že stavba - areál kúpaliska Triton slúžila na podnikateľské účely, nemožno na pozemky v areáli kúpaliska Triton aplikovať zákon č. 66/2009 Z.z., teda k týmto pozemkom nevzniklo vecné bremeno v zmysle cit. zákona v prospech žalovaného.

67. Z hľadiska posúdenia, či k pozemkom v areáli kúpaliska Triton vzniklo vecné bremeno v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z., je rozhodujúce, či stavba slúžila na podnikanie v čase nadobudnutia jeho účinnosti, t.j. 1.7.2009, keďže k vzniku vecného bremena došlo týmto dňom v prípade splnenia všetkých zákonných podmienok.

68. Splnenie zákonných podmienok pre aplikáciu zákona č. 66/2009 Z.z. sa teda posudzuje ku dňu 1.7.2009 a keďže k tomuto dňu kúpalisko Triton bolo stavbou slúžiacou na podnikateľské účely, nevzniklo k pozemkom v jeho areáli zákonné vecné bremeno v prospech žalovaného.

69. Žalovaný pozemky v areáli kúpaliska Triton užíva bez právneho dôvodu (bez zmluvy či iného titulu, oprávňujúceho ho na užívanie), tieto pozemky užíva bezodplatne, čím na úkor žalobcov ako podielových spoluvlastníkov pozemkov v areáli kúpaliska Triton vzniká bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka vo výške obvyklého nájomného, ktoré by uhrádzal, ak by k týmto pozemkom existoval nájomný vzťah. Toto bezdôvodné obohatenie je žalovaný povinný vydať žalobcom, na úkor ktorých sa obohatil.

70. Bezodôvodné obohatenie vzniká vždy vlastníkovi stavby bez ohľadu na to, kým je stavba užívaná. Zastavaný pozemok je užívaný už tým, že sú na ňom postavené stavby, t.j. užívanie stavby je konzumované jej vlastníctvom. K obohateniu vlastníka stavby dochádza už z titulu vlastníckeho práva, ktoré zakladá jeho oprávnenie stavbu užívať. Je potom výlučne vecou jeho rozhodnutia, či stavbu bude užívať sám alebo ju bezplatne či odplatne prenechá inému. Povinnosť poskytovať náhradu vlastníkovi pozemku, na ktorom stojí stavba, postihuje vlastníka stavby bez ohľadu na to, akým spôsobom svoje vlastnícke právo realizuje alebo na skutočnosť, či užívanie stavby prináša zisk a bez ohľadu na to, či stavbu vôbec využíva.

71. Bez právneho významu je preto skutočnosť, že od konca letnej sezóny roku 2017 kúpalisko je mimo prevádzky, keďže okupácia pozemkov stále trvá a vyplýva zo samotnej existencie daného areálu.

72. Zároveň je potrebné vlastníctvo žalovaného k objektom nachádzajúcim sa na pozemkoch žalobcov posudzovať v kontexte, t.j. že stavby tvoria spolu s okolím (okolitými pozemkami) komplexný ucelený priestor využívaný práve v súvislosti s týmito stavbami. Kúpalisko predstavuje ohraničený areál, jednotný funkčný celok, pričom nie je možné oddeliť funkčnosť stavieb (bazénov) a samotných pozemkov; k bazénom je totiž potrebné sa fyzicky dostať.

73. Otázka, či pozemky v podielovom spoluvlastníctve žalobcov tvoria areál kúpaliska, však doposiaľ ani sporná nebola.

74. Výška obvyklého nájomného za dotknuté pozemky bola ustálená znaleckým posudkom R. C. S. č. 59/2019, táto výška ani sporná v konaní nebola a pokiaľ súd vyhovujúcim výrokom zaviazal žalovaného

vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie za dobu od 13.7.2016 do 13.7.2018 a za dobu od 26.8.2018 do 28.5.2021 spolu s príslušenstvom, vo vzťahu ku ktorému žalovaným neboli vznesené žiadne osobitné odvolacie námietky, je rozsudok v tejto časti vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v tejto časti potvrdil.

75. Vecne nesprávne však rozhodol súd prvej inštancie o nároku žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018, pokiaľ žalobu v tejto časti zamietol s odôvodnením, že nárok je premlčaný v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže žaloba bola doručená súdu až dňa 26.8.2020 (správne 25.8.2020 – poznámka odvolacieho súdu).

76. V tejto časti vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ neaplikoval v prejednávanej veci aj ust. § 1 písm. a) zák. č. 62/2020 Z.z., v zmysle ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30.4.2020 neplynú.

77. Zákon č. 62/2020 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 27.3.2020, a teda lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, neplynuli od 27.3.2020 do 30.4.2020, t.j. po dobu 35 dní.

78. Pokiaľ teda žalobcovia uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia aj za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018 žalobou doručenou súdu dňa 25.8.2020, bolo potrebné pri posudzovaní dôvodnosti vznesenej námietky premlčania aplikovať nielen dobu 2 rokov v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale k tejto dobe pripočítať aj ďalšiu dobu 35 dní, keďže v období od 27.3.2020 do 30.4.2020 došlo k prerušeniu premlčacej doby.

79. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018, premlčacia doba neuplynula v čase od 22.7.2020 do 25.8.2020, pretože tieto doby sa predĺžili o 35 dní, t.j. nárok, ktorý vznikol dňa 22.7.2018, bolo možné uplatniť až do 26.8.2020 ako najstarší z nárokov a nárok, ktorý vznikol dňa 25.8.2018, bolo možné uplatniť až do 29.9.2020. Pokiaľ nárok za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018 bol uplatnený žalobou doručenou súdu dňa 25.8.2020, je tento uplatnený včas, a preto žalobcom patrí bezdôvodné obohatenie aj za toto obdobie, t.j. za ďalších 35 dní.

80. Žalobcom v 1., 7., 8. a 9.rade so spoluvlastníckym podielom 1/48 patrí 29,23 € (50,83 m² x 4,573 € = 232,45 € : 365 dní x 35 dní = 22,29 € + 16,40 m² x 4,411 € = 72,34 € : 365 dní x 35 dní = 6,94 €, spolu 29,23 €), žalobcom v 2., 3. a 6.rade so spoluvlastníckym podielom 1/36 patrí 38,98 € (67,78 m² x 4,573 € = 309,95 € : 365 dní x 35 dní = 29,73 € + 21,86 m² x 4,411 € = 96,42 € : 365 dní x 35 dní = 9,25 €, spolu 38,98 €) a žalobcom v 4. a 5.rade so spoluvlastníckym podielom 1/12 patrí 116,91 € (203,33 m² x 4,573 € = 929,82 € : 365 dní x 35 dní = 89,17 € + 65,58 m² x 4,411 € = 289,27 € : 365 dní x 35 dní = 27,74 €, spolu 116,91 €).

81. Žalobcom patrí aj úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. vo výške 5% ročne od 29.8.2021 do zaplatenia. Uvedený nárok si žalobcovia uplatnili zmenou žaloby, doručenou žalovanému dňa 27.8.2021, ktorý bol povinný plniť dňa 28.8.2021, a keďže tak neurobil, dostal sa tak do omeškania dňom 29.8.2021, od ktorého dňa žalobcom patrí úrok z omeškania.

82. Z vyššie uvedených dôvodov súd zmenil rozsudok v napadnutom zamietavom výroku v časti nároku za obdobie od 22.7.2018 do 25.8.2018 tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

83. Pokiaľ v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá (okrem zmenenej zamietavej časti), v tejto časti rozsudok nebol napadnutým odvolaním, nebol predmetom odvolacieho prieskumu a nadobudol preto právoplatnosť a v prevyšujúcej zamietavej časti zostal preto rozsudok nezmenený.

84. O náhrade trov celého konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP.

85. V zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

86. Odvolací súd vychádza z už ustálenej súdnej praxe, v zmysle ktorej zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku, pretože v týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, pokiaľ mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno totiž žalobcu ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Za základné sa považuje rozhodnutie, že právny základ nároku na uplatnené peňažné plnenie je dôvodný a výška nároku je potom druhoradá a nadväzujúca. Pre absenciu výslovnej právnej úpravy v novom procesnom poriadku je uvedený postup možný v zmysle čl. 4 ods. 2 CSP, pretože neodporuje princípom, na ktorých je Civilný sporový poriadok založený.

87. V prejednávanom spore bola žaloba žalobcov, čo do právneho základu uplatneného nároku opodstatnená, výška tohto nároku závisela od odborného posúdenia v podobe znaleckého posudku, ktorý určil výšku nájomného za pozemky v spoluvlastníctve žalobcov, preto odvolací súd priznal žalobcom plnú náhradu trov celého konania (trov konania na súde prvej inštancie, ako aj trov oboch odvolacích konaní) s tým, že pri výpočte tejto náhrady bude súd vychádzať zo sumy priznanej týmto rozsudkom odvolacieho súdu.

88. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania

len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).